

hvilke vi skal konkurrere, f. Eks. Norge og England, er lettere og bekvemmere for den, der vil drive dette Erhverv, end her i Landet.

Efter disse forholdsvis faa Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg bebuder, at jeg senere vil tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg, og idet jeg tilføjer, at mit Parti er absolut rede til at gaa med til en velvillig og hurtig Behandling af det foreliggende Lovforslag.

Jensen (Aale): Lov om Sønæring af 28. Februar 1916 betød i Forhold til den tidligere Lov en stor Reform, men det foreliggende Lovforslag er jo fremkommet for at afhjælpe visse Mangler i denne Lov. Det er let forstaaeligt, at man, naar en Lov skal udføres i Praksis, opdager, at der er visse Ting, som burde have været medtaget. Nu er det slet ikke min Mening at ville komme ind paa at drøfte Lovforslaget og dets Paragraffer i Enkeltheder, jeg er ganske enig med den ærede Ordfører for Venstre i, at det gør man bedst i et Udvalg, men jeg vil dog gerne fremhæve, at hvad man ved det foreliggende Lovforslag søger at raade Bod paa, er visse Misforhold, som man mener har fundet eller kunnet finde Sted. Jeg skal f. Eks. nævne det, at Børn eller Personer under 14 Aar kan gøre Tjeneste paa et dansk Skib. Man skulde mene, at man let maatte kunne blive enig om, at dette ikke bør kunne finde Sted. Ligeledes synes det mig, at man let maatte kunne blive enig om, at unge Mennesker under 18 Aar ikke maa gøre Tjeneste som Fyrbødere eller Kullempere. Det er nu en Gang efter min Mening et Arbejde, man ikke kan byde saa unge Mennesker. Man fortsætter i dette Lovforslag med at fastlægge Rammerne for, hvilke Pladser Personer med forskellig Uddannelse og fysisk Styrke kan indtage. Nu ved jeg vel, at dette at fastlægge Rammer er ikke saa let, det kan let afføde Misforstaaelser og Misfornøjelse, og det forekommer mig da ogsaa, at Fremlæggelsen af dette Lovforslag allerede har givet Anledning til adskillige Udtalelser i saa Henseende, men herom skal jeg senere gøre et Par Bemærkninger.

Der er ved forskellige Udtalelser, som er fremkommet overfor mig, blevet gjort opmærksom paa det særlige Forhold, at det synes, som om man foretrækker at tage Folk med en noget ringere Uddannelsesgrad, end man under Hensyn til Praksis og Sagkundskab maa anse det for forsvarligt at sætte til at udrette Arbejde, som forudsætter en større Uddannelse, og at Grunden hertil skulde være Ønsket om at spare.

Nu forstaaer man jo vel, at Rederierne paa den ene Side er økonomisk interesserede i, at der bliver sparet mest muligt, men paa den anden Side er Mandskabet, forekommer det mig, interesseret i, at Sikkerheden bliver den størst mulige. Dersom der er noget Sted, hvor det er nødvendigt, at man er i Besiddelse af en god og fyldig Uddannelse, synes det mig at maatte være paa Søen; det gælder f. Eks. for Maskinisternes og Dæksbefalingsmændenes Vedkommende. Derfor hilser jeg disse Forslag til Ændringer i den bestaaende Lov med Glæde, og jeg tror og haaber, at vi kan faa noget ud af dem. Jeg forstaaer, at den Opgave at fastlægge Rammerne for, hvilke Opgaver man efter den forskellige Uddannelse, man har, maa paa tage sig, maa komme stærkere frem netop i Øjeblikket end i en hvilken som helst anden Tid, naar det da er en normal Tid. Den Tid, vi lever i nu, medfører jo indenfor de forskellige Grene — her er det for Søfolkenes Vedkommende, det kan være for andres Vedkommende andre Steder —, at de, som beskæftiger sig med et specielt enkelt Felt, ikke gerne ønsker, at andre kommer og tager dem Brødet ud af Munden, naar man kan notere, at man indenfor sit eget Fag har Arbejdsløshed. Derfor forstaaer jeg saa udmærket godt, at man her har søgt at lægge Rammerne saaledes, at dette ikke kan ske i Fremtiden, og det hilser jeg med Glæde.

Jeg vil gerne gøre en ganske kort Bemærkning til den ærede Ordfører for Venstre, som udtalte, at man ikke maatte stramme Baandene for stærkt for Erhvervene, det vil altsaa i dette Tilfælde sige Rederierne. Jeg vil dertil sige, at det kan til en vis Grad være rigtigt, men der er noget, der er lige saa nødvendigt, og det er, at man maa have den størst mulige Sikring af de søfarende. Disse to Hensyn vil naturligvis komme til Orde indenfor det Udvalg, hvis Nedsættelse blev bebudet; der vil sikkert der blive Lejlighed til at diskutere dem nærmere og med større Udbytte, end det kan ske ved en Drøftelse her i Tinget.

For øvrigt er der jo af Ministeren gjort udmærket Rede for Lovforslaget, og Ordføreren for Venstre har holdt et ret indgaaende Foredrag, selv om han var noget ængstelig ved at udtale sig, hvad jeg meget godt forstaaer, da det er et meget vanskeligt Emne for den, som kun er vant til at bevæge sig paa Land, særlig naturligvis, naar man tænker paa den Konkurrence med Udlandet, som finder Sted. Jeg vil derfor heller ikke gaa i Detailler og drøfte de enkelte Paragraffer. Jeg tror ligesom den ærede Ordfører for Venstre, at en saadan Drøftelse